

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2017. • br. 2 • god. XI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Emila Barbarić

4 Blagoslov sakramenata na životnom putu

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

12 O djelovanju Presvetoga Trojstva u našoj duši
i o našoj suradnji u njegovim djelima
Pouka, 27. svibnja 1945.

Blaženici u čast...

s. M. Kristina Injić (priredila)

14 Krunica – slavna otajstva i otajstva svjetla
s razmišljanjima bl. Marije Propetoga

s. M. Janja Jurman

16 S blaženicom u njezinu svetištu...

s. M. Jasminka Gašparović

18 U hodu s bl. Marijom Propetoga

Marko Stanić

20 »Biti brat i sestra svima u potrebi«
– dan bl. Marije Propetoga u Orebiću

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

22 Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića
Majci Mariji Propetoga (1921.-1923.)

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Patricija Jurić

26 »Piti s izvora« – susret odgojiteljica
Dječjega vrtića »Marija Petković« u Rimu
Nevenka Došen

29 Susret Poslanika Milosrđa

s. M. Zrinka Vuković

30 Zajedno za druge
– u simbolu maslinove grančice

s. M. Helena Bakula

31 Uskrsna akcija Bisera Očeva milosrđa
iz Stabline

Naši pokojnici...

s. M. Emila Barbarić

32 s. M. Vitomira Blažene Djevice Marije
Cvijeta Piljić (1936. – 2017.)

Kutak za najmlađe...

34 U duhu liturgijske godine!

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zahvale za pohode župama

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Još uvijek u sebi nosimo uskrsnom radošću prožet poklik *Aleluja* i lahor Duha Svetoga s blagdanskim slavlja čiju smo snagu nedavno doživjeli. Jesmo li sve te blagdane samo proslavili ili ta otajstva kršćanske vjere nosimo i dalje u sebi da bismo ih mogli svjedočiti i u svagdanu? To je pitanje koje bismo sebi mogli uvijek iznova postavljati. Puno truda, sposobnosti i vremena, pa čak i novca, utrošimo u pripremu blagdana. A poslije kao da naš žar splasne, svlada nas umor i sretni smo da je sve prošlo. Blagdani imaju drugu svrhu: da nas podsjetite na otajstva vjere koje primamo u sakramentima i da u nama probude žar za njima, da se naš duh uzdigne k nebu i približi Božjoj stvarnosti koju ćemo potpuno iskusiti kad dođemo u njegovo kraljevstvo. Zato Crkva najveće blagdane, Uskrs i Božić, slavi osminom. Nekad se slavila i duhovska osmina. O tom produženom, dubljem slavlju duhovskoga otajstva govori i bl. Marija Propetoga:

»Znam da ste se pripremile za ovaj velik dan, ali sjetite se da ovaj velik blagdan ne svršava danas, već se nastavlja još tijekom osam dana, što sveta Crkva naziva 'oktava prve klase' (...). Tijekom ovih osam dana Duh Sveti obiljem milosti ispunja pripravna srca i zato, kćeri moje, ne prestanite moliti već svaka u svojoj filijali nastavite s odgovarajućim molitvama da se pripremite za blagdan Presvetoga Trojstva. A na taj blagdan molim vas ostanite u svojim filijalama, jer moramo proći taj dan u velikoj sabranosti, posvetivši se potpuno molitvi i klanjanju ovom najvećem otajstvu. Kćeri predrage, ako hoćemo da naša djela donesu ploda moramo živjeti sjedinjene s Bogom, Duhom Svetim, jer ako nismo s njim sjedinjene, ne možemo ništa« (*Pouka na blagdan Duhova*, 20. svibnja 1945.).

Potaknuti ovim blaženičinim riječima, i svime što nam ovaj broj glasila donosi, izgrađujemo se u svojoj vjeri i povezanosti s Bogom koji želi biti s nama sjedinjen, koji nas želi uvesti u puninu otajstava svoje ljubavi. To će biti najbolja priprava i za blagdan bl. Marije Propetoga koji ćemo slaviti 9. srpnja. Blagoslovljena vam priprava i svima radostan blagdan naše blaženice!

Blagoslov sakramenata na životnom putu*

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica Hrvatske provincije
Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa

Životni je put svake osobe njezin vlastiti, jer je svaka osoba jedinstvena i jedincata pa je i njezin život posve različit od života drugih ljudi. Na svom životnom putu čovjek nailazi na mnoge izazove i na puno toga bi se kao vjernik trebao odvažiti, ali mu izbor nije lak jer je teško iz raznolikosti izazova prepoznati ono najvažnije za kršćanski hod i za to se opredijeliti. Iskustva kršćanskih velikana svjedoče nam da je najpouzdaniji izbor onaj u kojem se susretnu dvije osobe – Bog i čovjek, trojedinu Bog kao Otac, Sin i Duh Sveti te čovjek, ti, ja, tko god sa svojim imenom i prezimenom. Susret je to dviju osoba usmjerenih jedne na drugu i koje iz svoga susreta ne isključuju druge ljude.

U takvom se susretu događa sve ono što čovjekov životni hod čini blagoslovljenim i sretnim. Svako slavlje kršćanskih otajstava prigoda je za takav susret na koji bismo se kao vjernici trebali uvijek zaputiti s velikom nadom i čvrstim pouzdanjem. Prigode za takve susrete ne bismo smjeli propuštati ni odgađati jer su neponovljive i nije ih moguće nadoknaditi. Ono što se u tom susretu treba dogoditi jest blizina i razgovor dviju osoba, uzajamna ljubav, žrtva i praštanje, a onda sve prerasta u slavlje od kojeg se živi u svagdanu. U tom susretu s Bogom itekako je dopušteno i potrebno susresti i druge suslavljenike, ali nikako ne smijemo propustiti

čuti Boga u svojoj nutrini i tamo mu odgovoriti na pitanja kojima nas upućuje na našoj životnoj stazi. Da bismo se mogli susresti s Bogom i s drugima treba izbjeći zamku u koju nas uvlači pomisao da za to nemamo vremena, da od svega toga ionako nema neke koristi, da je naš grijeh velik i nesavladiv, kao i promašaji koje smo počinili. Temeljno je proći mimo te zamke i u susret poći praznih ruku – bez tereta prošlosti, i otvorena srca – za sve ono što nam Bog ima dati, a sve zato da bi se moglo dogoditi međusobno upoznavanje i uvažavanje. Takav susret nikad nije uzaludan nego postaje izvor novih još dubljih i još snažnijih susreta koji onda prožimaju i određuju čitav životni hod pojedinca. Svaki vjernik, barem donekle, ima iskustva takvih susreta, kao i nutarnju želju da se oni obnavljaju.

1. Blagodati sakramentalnih susreta

1.1. Sakrament krštenja

Čovjekovo prvo iskustvo istinskoga susreta s Bogom jest ono u sakramentu krštenja, kada je svaki krštenik postao Božje dijete, kad se obukao u novoga čovjeka, novu osobu s novim mogućnostima milosnoga života. U tom susretu započeo je krštenikov hod sakramentalnoga života. Velike duše njeguju poseban spomen na to, pa tako i bl. Marija Propetoga na 64. obljetnicu svoga krštenja piše:

* Predavanje na godišnjoj duhovnoj obnovi Poslanika Milosrđa u Zagrebu 4. ožujka 2017.

»Dolazim da ti dadem hvale za tvoju neizmjernu ljubav, milost i milosrđe što si nam dao po svome Sinu, ljubljenom Gospodinu našem, milost posinovljenja i milost spasenja. Hvala ti, Oče i Bože moj, hvala ti i slava uvijek. Na ovaj dan krštenja postala sam tvoje dijete, dijete tvoje milosti i ljubavi. Danas si me primio u svoju svetu Crkvu da u njezinu krilu rastem u milosti. Po njoj si me krio svojim svetim sakramentima i poučavao me u svojem svetom zakonu. Od danas sam počela uživati tvoju milost i živjeti u tebi, po Sinu tvome.«¹

Svaki bi vjernik trebao slaviti dan svoga krštenja jer njime započinje vjerničko odrastanje i dozrijevanje u duhovnome životu koji ga danomice upućuje na Boga i bližnjega. U tom se hodu događaju brojna vrludanja i zastranjenja, ali je milosrdni Otac otvorio sakramentalno blago i postavio putokaze za povratak na siguran put i uvijek novi početak.

Otkako je Krist, najveći sakrament Božji, uživao k Ocu, još je potrebnije prepoznavati sakramentalnu vrijednost u blagu Katoličke crkve. Krist je ostavio sakramente koji se događaju u liturgijskim slavljinama i njegovom snagom rađaju i umnažaju milost u vjerničkim dušama.

1.2. Sakrament svete potvrde

Drugi sakrament u nizu sedam sakramenata je sakrament potvrde, a u prvoj se Crkvi podjeljivao zajedno sa sakramentom krštenja. Danas se podjeljuje mladima i odraslima s naglaskom na kršćansku zrelost. Po sakramentu potvrde kršćani postaju još savršenije vezani uz Crkvu. Primanjem sakramenta potvrde postajemo nadareni posebnom jakošću Duha Svetoga, a kao zreli vjernici primamo obvezu da kao pravi Kristovi svjedoci, i riječju i djelom, širimo i brani-

mo vjeru. Nažalost mnogi mladi nakon krizme počinju vrludati u svom vjerničkom životu i doimaju se kao izgubljeni, kao da tek tad započinje njihovo traženje životnoga puta i njegovih uporišta. Crkva u podjeljivanje toga važnog sakramenta traži načina kako mladima pomoći da što lakše prebrode to vrijeme traženja sebe i svoga životnoga puta. U tom trebamo biti svjesni da u većim gradovima još donekle i uspijeva pastoral mladih, jer još dolaze u crkvu i sudjeluju u obredima i liturgijskim slavljinama, ali u manjim sredinama tradicija više nije dostatna i treba tražiti nove oblike vjerničke skrbi za mlade i njihovo uključivanja u život župne zajednice.

1.3. Snaga sakramenta pomirenja

Bog svojoj djeci nakon njihovih vrludanja upućuje poziv na susret u sakramentu ispovijedi, pokore ili pomirenja, susret duboko osoban, u osjetljivosti savjesti koju svaki čovjeka ima više ili manje izgrađenu i oblikovanu. Tu se vjernik posebice susreće s Božjim milosrđem pa taj sakrament treba dostojanstveno i često slaviti. Crkva poziva vjernike na redovit sakramentalni život i potiče ih da sebi ne uskraćuju blagodat sakramenta pomirenja, jer je češće pristupanje sakramentu pomirenja najbolji put trajnoga obraćenja i rasta u svetosti.

Majka Marija Propetoga svoje je duhovne kćeri u svojoj vjerničkoj i majčinskog jednostavnosti poučavala da na svetu ispovijed treba ići svakih osam dana. Po sakramentu ispovijedi duše rastu u iskustvu Božjega milosrđa i napreduju u evanđeoskom savršenstvu. Treba se čuvati grijeha i imati čistu i budnu savjest. Svoje sestre uči da sebi ne dopuste da upadnu ni u male slabosti ili nehotične male nečistoće, jer:

»Staklo, iako se ne dira, zamaže se. I naše tijelo, iako je pokriveno, samo se od sebe prlja i moramo se svaki dan prati. Tako je i u duhovnim stvarima. I osjetila duše poprimaju

¹ Marija Propetoga, *Zapisi*, 22. prosinca 1956.

nešto, ne samo od utisaka svijeta nego i od same svoje naravi. (...) Biti u sjedinjenju s Isusom znači da ništa ne smije biti između nas i njega. Ne mogu se sjediniti dvije stvari, ako je nešto nečisto između njih. Za sjedinjenje treba čisto srce, a najbolje ga čistimo sakramentom svete ispovijedi. (...) Na svetoj ispovijedi ne smije se ništa drugo govoriti nego ono što pripada ispovijedi i svetom odrješenju. (...) Za valjanu svetu ispovijed treba uvijek paziti da se pripravimo i skrušeno je obavimo. (...) Promisliti grijeh: s velikom pomnjom treba ispitati svoju savjest, nepravdu, svoju lijenost, svoju površnost, svoju nemarnost, svoju oholost, sve što smo učinili protiv Božjih zapovijedi. Ispitati svoje nakane i namjere: Je li sve učinjeno radi Boga i za dobro bližnjega, zajednice i svoje duše ili da se istakneš i da te za to pohvale? Treba imati ispravnu savjest i vidjeti svoju krivnju i zaboravnost na Boga svoga, na odluke i obećanja njemu učinjena. Trebam se zasramiti pred svojom nepravdom i što sam time uvrijedila Božju dobrotu.

Zato probudi pokajanje, žalost i čvrstu odluku. Skrušeno i pravedno ispovjedniku ispovjedi sve svoje grijeha i nemarnosti. Tu se be optuži kao na Božjem sudu; priznaj svoje grijeha i zanemarivanja da ne budeš suđena na smrti, na Božjem sudu. Treba paziti da se izbjegne svaka nepotrebna riječ i pripovijedanje. Reći kratko, jasno i iskreno kao Bogu koji sve zna.

Na ispovjedi je najvažnija iskrenost, a drugo odluka. Ne vrijedi ni pokajanje bez čvrste odluke. Ne smije se u ispovijedi uzimati u usta drugoga, niti ičije grijeha, već se ispovjedaju vlastiti grijesi da bi se dobilo odrješenje, da ti se oproste grijesi. Ako nemaš ništa za optužiti se i ispovjediti, a ti isto u određen dan pristupi na ispovijed i moli bar sve-

ti blagoslov. (...) Sestre, velik je sakrament sveta ispovijed. To je kao drugo krštenje, gdje se opet dobiva izgubljenu Božju milost. Ako je nismo bile izgubile, onda se u nama umnaža Božja milost. Zato skrušeno obavljamo sakrament svete ispovijedi.²

Bl. Marija Propetoga kao i drugi sveci polazi od stvarnosti da svaki čovjek iz dana u dan doživljava da griješi i da se teško upućuje putem obraćenja. Zato osjeća potrebu Očeva oprostjenja u kojemu susrećemo snagu Duha koji nas osposobljava za put obraćenja, jer obraćenjem započinjemo novi hod na putu obnove. Sakrament pomirenja je povlašteni znak Očeva milosrđa i izvor milosti. On je kao i svi sakramenti djelo Krista i njegove Crkve, a ima dvije važne dimenzije: *osobnu* i *društvenu*, jer oni koji pristupaju sakramentu pokore primaju od Boga oprost za uvrede koje su počinili i ujedno se pomiruju s Crkvom koju su svojim grijehom ranili, a koja ih u ljubavi, primjerom i molitvom, prati na putu obraćenja. Drugi vatikanski koncil je na poseban način obnovio duhovnost sakramenta pomirenja i pastoralno mu se daje veće značenje jer se u njemu očituje pravi izvor Božje milosti koju se tako želi više posvjedočiti suvremenom čovjeku.

1.4. Uzvišenost sakramenta euharistije

Sakrament pomirenja ulazi u kontekst sakramenta euharistije ili svete mise kao sredstva po kojem se vjernik ugrađuje u zajednicu. Svi su krštenici dužni sudjelovati u sakramentalnom životu Crkve, a osobito u euharistiji. To se posebice odnosi na one koji nasljeđuju Krista uprisutnjivanjem Oca milosrđa u nekoj duhovnosti i osobitom poslanju poput, primjerice, Družbe Kćeri Milosrđa i njihovih suradnika Poslanika Milosrđa ili Bisera Očeva milosrđa te

² Marija Propetoga, *Pouka*, 20. veljače 1938.

raznih drugih redovničkih zajednica i udruga. Njihovo sudjelovanje u životu Crkve, po nekom od oblika duhovnosti u koje su uključeni, svjedoči o vjerničkoj potrebi da se živi iz njezinih sakramenata. Oni po milosti krštenja imaju udio u Kristovoj euharistijskoj žrtvi, u tom izvoru i vrhuncu cijeloga kršćanskog života. Sudjelovanjem u misnim slavljinama krštenici prinosе Bogu božansku žrtvu i sebe s njom. Tako svi, bilo prinosom bilo svetom pričešću, izvršuju svoj udio u liturgijskom činu, ne svi jednako, nego jedni na jedan, a drugi na drugi način. Hraneći se pak Kristovim tijelom u svetoj pričesti, pokazuju konkretnim načinom jedinstvo Božjega naroda koje se ovim sakramentom prikladno izražava i divno ostvaruje.³

Marija Propetoga, pošto je kao mlada djevojka riješila sumnju o svom ulasku u klauzurni ili otvoreni samostan, znala je cijeniti sve što je već u sebi izgradila i nadalje njegovala: ljubav prema siromaštvu i siromasima te rad za dobrobit zapuštene djece i mladeži. Euharistija je u njoj proizvodila plodove svojih milosti. Zнала je crpiti snagu iz svete mise i primanja pričesti. Tako 25. ožujka 1919. godine, po Gospodnjem nadahnuću, ostavlja roditeljsku kuću da bi živjela i radila samo za svoju Raspetu Ljubav i njegove miljenike. Marija Propetoga je s euharistijskim Isusom razgovarala vrlo jednostavno, pa mu tako, jednom zgodom, u molitvi nakon svete pričesti poručuje:

»Evo, Gospodine, ja ti se posve predajem i spremna sam da izvršim tvoju volju i da se žrtvujem za tebe i bijedne (iako ne znam što će biti sa mnom); ali samo ti, kao gospodar i naš zaručnik, sve pripravi, a ja ću te poslušati i onda doći i svim se srcem žrtvovati za

tebe i za tvoju djecu i biti ti kao službenica da vršim tvoju volju.«⁴

Tako je običavala »sklapati ugovore« s Gospodinom, pošto je već bila uvjerena u njegovu volju za nju da mu se posvema posveti u radu za siromašne i zapuštene. Cijeloga svog života ravnala se prema načelu: prije svega tražiti i pronaći pouzdanu volju Božju, a gdje bolje nego u sjedinjenju s njime u svetoj pričesti, a potom prijeći na djelo, jer će Bog ostalo providjeti. Jedino u svjetlu toga načela možemo donekle razumjeti i tumačiti njezine pothvate, temeljene prvenstveno na ljubavi prema Bogu, iz koje se onda rađala ljubav prema siromasima i siromaštvu. Sve što je poduzimala za slavu Božju, gradila je na velikoj vjeri u Gospodinovu providnost. Iz euharistije je crpila ne samo onu početnu snagu za život, nego i cjelokupnu snagu za sav svoj vjernički i redovnički hod, sve do svetosti oltara.

Svojim je sestrama održala mnoge pouke o euharistiji. U *Konstitucije* svoje družbe, koje su odobrene od Crkve, stavila je obvezu svakodnevnoga polusatnog klanjanja pred Presvetim. Iz osobnoga iskustva znala je da nema duhovnoga života bez euharistije i drugovanja s euharistijskim Isusom. U adoraciji je primala nadahnuća za svoj osobni duhovni rast i rast svoje družbe. U jednoj meditaciji, promišljanju vlastitoga odnosa i odnosa svojih sestara prema žrtvi svete mise, piše:

»(Krist) Trpi bez riječi prijekora, trpi šuteći. Podnosi tvoju nepristojnost i rastresenost pred njegovim svetim licem. Promisli malo: Može li se pred nekom osobom tako vladati, da se ne zna ni što hoćeš ni što moliš? On kao Bog promatra tvoje rastresenosti i vidi

³ Usp. *Konstitucija o svetoj liturgiji – Sacrosanctum concilium*, u: Drugi vatikanski koncil, *Dokumenti*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 7. popravljeno i dopunjeno izdanje, 2008., br. 7.

⁴ Marija Propetoga Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. M. Parlov, Split, Verbum, 2012., 140.

da su ti misli na drugoj stvari i na drugom mjestu. On mirno trpi to tvoje nepoštovanje i tvoju rastresenost. Ne tuži se i ne kažnjava te. Strpljivo čeka tvoje obraćanje. Strpljivo čeka našu pravednost prema njemu, ljubljenom Bogu i Gospodaru, kralju našem. Čeka i čeka strpljivo bar naše milosrđe za njegovu bol i osamljenost. Čeka i čeka bar obzirnost prema gostu i kralju našem. Još više: Pokriva našu nepravdu, našu neobzirnost, našu zaboravnost, naše nepoštovanje, naše uvrede i grijeh. I kad vidi da smo uvidjeli svoje slabo vladanje prema njemu i da nam je žao, sve oprašta, grli nas i miluje tješći nas, umjesto prigovora i kazne. Još više: daje nam svoje tijelo za hranu, svoju krv za jakost. Daje nam svoju ljubav. Još više: da zadovolji za naše grijeh i uvrede, trpi za nas i obnavlja ponovno u svetoj misi muku i žrtvu za nas, prikazujući se nebeskom Ocu za nas. Opravdava nas pred Ocem kao naš zagovornik i odvjetnik: 'Oče, oprost, ne zna što čini, ne zna tko si ti i tko sam ja u ovom sakramentu utamničene ljubavi.'⁵

Blaženica jasno prepoznaje uzvišenost svete mise i silno trpi zbog toga što njezine sestre i drugi vjernici nedostavno doživljavaju svetu misu. Nauk i želje Crkve su jasni. I budući da smo mi koji se nadahnjujemo franjevačkom duhovnosti, duhovnosti i karizmom bl. Marije Propetoga, dar Crkvi, potrebno je da u ovome budemo posve poslušni Crkvi. Nužno je da počnemo osjećati s Crkvom i da se oslobodimo prakse po kojoj su sakramenti odvojeni od života, da su samo svečani događaji koji djeluju dotle dokle traje ta svečanost. Sakramenti su otajstva naše vjere koja duboko zadiru u stvarnost našega života i žele ga preobraziti u Božjem duhu. Svi sakramenti, svaki na svoj način,

u euharistiji nalaze svoje polazište i središte, ali i mjesto svoga rasvjetljenja, jer se po euharistiji uskrsli Gospodin uprisutnjuje među nama i pridružuju nas svojem zajedništvu s Ocem.

Iako nas govor o sakramentalnom životu redovito upućuje na sakrament pokore i euharistije, treba imati na umu da je kršćaninova cjelokupna stvarnost sakramentalna. Poznata nam je definicija sakramenata koja kaže da su oni znakovi Božje prisutnosti ili vidljivi znakovi nevidljive Božje stvarnosti. Dakle sakrament je sve ono što nam uprisutnjuje Boga. Bog je nevidljiv. Boga nitko nikada nije vidio. I zato je Isus rekao: Tko vidi mene, Sina, vidi i Oca (usp. Iv 14, 6-9).

1.5. Sakrament bolesničkoga pomazanja

Ispravnoga odnosa prema sakramentalnom životu u kršćanina nema bez odgovornog odnosa prema sakramentu bolesničkoga pomazanja. Svetim pomazanjem bolesnika i molitvom svećenika cijela Crkva preporučuje bolesne trepećem i proslavljenom Gospodinu da im olakša boli i da ih spasi, dapače potiče ih da se slobodno sjedinjuju s Kristovom mukom i smrću i tako pridonesu dobru Božjega naroda. Još prije Drugoga vatikanskoga koncila (1962.-1965.) naša blaženica poučava sestra:

»Budite misionarke pune svetoga žara i ne dopustite da bolesnici umru bez sakramenta svetog pomazanja koje je duši zagrljaj Božjega milosrđa. Da bi se vjernici priučili ovom sakramentu, potrebno im je o njemu govoriti više puta i poučiti djecu, mlade i odrasle o djelotvornoj snazi ovoga sakramenta za dušu, a više puta i za tijelo. Ali većina ne razumije neizmjernu korist ovoga sakramenta. Boje ga se i čekaju da im se podijeli u zadnjem času njihova postojanja, kada bolesnik više ničega nije svjestan. Nemojte ni bolesniku ni ikome govoriti o 'posljednjem

⁵ Marija Propetoga, *Duhovni zapisi*, Bilježnica br. 13, 103.

pomazanju' jer ih to prestraši, nego im recite 'bolesničko pomazanje', jer to je pravo značenje ovoga sakramenta. Trebate biti spremne da spašavate duše, i premda netko umire iznenada, treba hitno zvati svećenika, jer se može dogoditi da duša još nije izašla iz tijela i ovaj će joj sakrament vrijediti za oprostjenje grijeha, makar je učinila nesavršeno pokajanje. To je osobita zadaća sestara u bolnicama i domovima. Brigu za čistoću bolnice i druge dužnosti trebamo obavljati radi pravde i savjesti, ali to nije naša svrha nego sredstvo da dođemo do duša. Trebate biti mudre djevice koje dušama znadu na prikladan način reći što im je potrebno za njihovo spasenje. Ako one to ne žele čuti i odbijaju milost obraćenja, budite veoma kratke s njima i molite se da ih milost Božja potakne na obraćenje. Pripravite se, kćeri moje, da se kao prave zaručnice raspetoga Krista žrtvujete u djelima milosrđa za spasenje duša. Moja duša blagoslivlje svaku pojedinu od onih koje se žrtvuju i žele se sve više i više žrtvovati za slavu Božju i spasenje duša.«⁶

Tako je naša blaženica razumjela sakrament bolesničkoga pomazanja, tumačila ga i djelovala u odnosu na njega.

1.6. Sakrament svete ženidbe

Sakrament ženidbe, kao i ostali sakramenti, ima svoje uporište u Božjem promislu stvaranja opisana na prvim stranicama Biblije. Katekizam Katoličke crkve uči:

»Bog, koji je ljubav i koji je čovjeka stvorio iz ljubavi, pozvao ga je na ljubav. Stvarajući muškarca i ženu u ženidbi ih je pozvao na

intimno zajedništvo života i ljubavi 'tako da više nisu dvoje nego jedno tijelo' (Mt 19, 6). Blagoslivljajući ih Bog im reče: 'Plodite se i množite' (Post 1, 28).

Bračno zajedništvo muškarca i žene, koje je Stvoritelj zasnovao i vlastitim ga zakonima opskrbio, po svojoj je naravi određeno za zajedništvo i dobro ženidbenih drugova te za rađanje i odgoj djece. Prema izvornome božanskom naumu, ženidbeno je zajedništvo nerazrješivo, kako veli Isus Krist: 'Što je Bog združio, čovjek neka ne rastavlja' (Mk 10, 9). Zbog prvoga grijeha koji je uzrokovao i raskid od Stvoritelja darovana zajedništva između muškarca i žene, bračno je zajedništvo često ugroženo neslogom i nevjernošću. Ipak, u svome neizmjernu milosrđu Bog muškarcu i ženi dariva svoju milost za ostvarenje međusobna životnoga jedinstva prema izvornome božanskom nacrtu.

Bog, poglavito pedagogijom Zakona i proroka, pomaže svome narodu da postupno razvija svijest o jedinstvu i nerazrješivosti ženidbe. Bračni savez Boga s Izraelom pripravlja i predodnačuje Novi savez što ga je ostvario Božji Sin, Isus Krist, sa svojom zaručnicom Crkvom.

Isus Krist ne samo da ponovno utvrđuje iskonski red koji je Bog htio, nego dariva milost da se ženidbu živi u novome dostojanstvu sakramenta koji je znak njegove zaručničke ljubavi prema Crkvi: 'Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu' (Ef 5, 25).«⁷

Budući da ženidbom bračni drugovi stupaju u javno stanje života u Crkvi, njezino liturgijsko slavlje je javno, u nazočnosti svećenika ili ovlaštena predstavnika Crkve i drugih svjedoka. Napokon, kršćanski bračni drugovi djelo-

⁶ Marija Propetoga, *Pouka*, Argentina, 26. studenoga 1951.

⁷ *Katekizam Katoličke crkve. Kompendij*, Split, Verbum – Crkva u svijetu, 2006., čl. 337-341.

vanjem sakramenta ženidbe, kojim naznačuju i imaju dio u misteriju jedinstva i plodne ljubavi između Krista i Crkve, uzajamno se pomažu da postignu svetost u bračnome životu i u primanju i odgoju djece čime imaju u svome životnom položaju i u svojem staležu poseban dar u Božjemu narodu. Znano nam je da:

»Neke muškarce i žene Bog posebno poziva da slijede Gospodina Isusa na putu djevičanstva ili u celibatu radi kraljevstva nebeskoga, odričući se velika dobra braka kako bi se bavili onim što je Gospodinovo i nastojali mu ugoditi, postajući tako znak posvemašnjega prvenstva ljubavi prema Kristu i žarka iščekivanja njegova slavnog dolaska.«⁸

2. Kriza sakramentalne prakse

Živimo u vremenu u kojem je kriza zavládala u svim segmentima ljudske stvarnosti. Tako je i sakramentalni život zahvatila svojevrsna kriza. Ona se donekle već može prepoznati u sakramentalnom životu vjernika, a osobito u velikom rascjepu između opredjeljenja za vjeru i sudjelovanja u sakramentima i njihovim obredima.

»Opskrbljeni tolikim i tako spasonosnim sredstvima svi su Kristovi vjernici bilo kojega položaja i staleža, svaki na svom putu, pozvani od Gospodina na ono savršenstvo svetosti kojim je savršen sâm Otac.«⁹

Promišljajući suvremeni vjernički sakramentalni život, treba promotriti njegovu cje-

lokupnu sliku da se uvide stvarne poteškoće. Postoji dio koji se treba prihvatiti kao neumljivu činjenicu, svídjelo se to nama vjernicima ili ne. Ali ima i onaj dio gdje bismo trebali dobro razmisliti koje sve mogućnosti imamo da se vjernicima, posebice mladima, pomogne u življenju sakramentalnoga života. Prvo je činjenica da se u svakodnevnoj praksi gotovo redovito susrećemo s odlaskom mladih iz života crkvene zajednice, odnosno s praksom »privremenog« udaljavanja od Crkve nakon što su primili sakramente kršćanske inicijacije (krštenje, pričest, potvrda). Čini se da je to uvelike povezano s drugom, još ozbiljnijom, poteškoćom koja se uočava u vjernika, a to je razilaženje između primanja sakramenata i iskrene poosobljene vjere u primatelja sakramenta. Veza između vjere i sakramenata jedan je od glavnih pastoralnih problema Katoličke crkve u kojoj imamo puno vjernika, a da nisu doista postali kršćani – Kristovi učenici. U podjeljivanju i slavljenju sakramenata pastoralni se djelatnici trude sačuvati pravu nakanu Crkve, uzimajući u obzir i stvarnu situaciju pojedinih vjernika, što puno puta nije lako ostvariti u životu zajednice.

Pozitivno je što se pojedinci ne zadovoljavaju osrednošću vjerničkoga života nego se doista trude živjeti svoj sakramentalni život u župnoj zajednici i drugim oblicima zajedništva vjernika. Iz toga raste osobna vjera i djelovanje koji iz toga nastaje, jer vjera uvijek potiče na konkretna djela u Božjem duhu. Pokazatelj je to da se vjernik nije ukrcao na »brod mase«, već želi odgovorno i smjelo živjeti svoju osobnu vjeru, s bračnim drugom, u svojoj obitelji, kao i u društvenom životu. Svaki bi se istinski Kristov učenik trebao zapitati: Koliko imamo takvih vjernika da mladima posvjedoče Kristovu blizinu u svagdanjem životu, u liturgijskim slavljinama i u drugim sakramentima? Koliko smo uopće upućeni u simbolički govor liturgijskih slavlja?

⁸ Isto, čl. 342.

⁹ Dogmatska konstitucija o Crkvi – *Lumen gentium*, u: Drugi vatikanski koncil, *Dokumenti*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 7. popravljeno i dopunjeno izdanje, 2008., br. 11.

Je li razlog povlačenja mladih iz života župne zajednice manjkava i mladima neprimjerena duhovna ponuda u župi?

Jedan od najčešćih prigovora i opravdanje za nesudjelovanje vjernika u obredima odnosi se na način slavljenja euharistije, pa se može čuti da su nedjeljna misna slavlja, i ono što se u njima govori i čini, postala nerazumljiva i dosadna. Tu se prije svega misli na propovijedi, prema kojima se onda prosuđuje čitavo slavlje i uzima ih se kao izgovor za rjeđe dolaske u crkvu. Istina, pastoralni se djelatnici, ponajprije svećenici, moraju zapitati jesu li naše nedjeljne mise privlačne svim uzrastima, a napose mladima; jesu li lijepo i dolično pripremljene; dotiču li osjećaje i stvarni život suslavitelja?

Za održanje i oživljavanje vjerničkoga života u župama potrebno je odgovoriti na tu »zahtjevnost« vjernika, posebice mladih. Treba ojačati nastojanja pastoralnih djelatnika da se djeci, mladima i odraslima posreduje kateheza o obredima, u kojoj bi se pojasnila simbolička liturgijskih slavlja i drugih obreda. Posebice je važno pojasniti euharistijsko slavlje, odnosno one dijelove mise koji se i inače ne mogu posebno prilagođavati, a nose u sebi veliku simboliku koju valja razumjeti da bi se iz nje crpilo sve bogatstvo vjere.

Zaključak

Društveni procesi modernizacije zahvaćaju i vjernike, a posebice utječu na mlade. Činjenica da će mnogi, u vremenu jačanja poosobljenoga kršćanstva, izabrati nešto drugo, a ne vjerski angažiran život, ne bi trebala obeshrabriti i pastoralne djelatnike ni zauzete vjernike. Ali sadašnja privrženost mladih Crkvi i relativno visoka religiozna svijest i vjerska praksa u našim krajevima, pastoralnim djelatnicima trebaju biti snažan motiv za odgovorniji pristup

pastoralnoj brizi za mlade i zajedničkom radu s mladima, što se prvenstveno odnosi na župne zajednice. Isus je Božji sakrament, on se poistovjećuje sa svim ljudima, napose s najmanjima. Po Isusovu utjelovljenju, čovjeku i svemu stvorenju darovana je sakramentalna dimenzija. Crkva i sveukupna povijest čovječanstva Božji su sakrament. Stoga nas poticaj da kao vjernici živimo sakramentalnu praksu vodi do otkrivanja i prepoznavanja znakove vremena u vlastitom životu i životu društvene zajednice.

Znamo da su u vjerničkom životu veoma važni svi oblici boravka u Božjoj blizini, kao što su kontemplacija, meditacija, molitva, klanjanje, zahvale i pohvale Bogu u svim oblicima, međutim, ništa ne može nadomjestiti sakramentalni život, u užem i širem smislu.

Napose franjevačka duhovnost na kojoj se temelji duhovnost Kćeri Milosrđa želi osposobiti svoje sljedbenike i sljedbenice da im cijeli život bude sakramentalan i da u svemu Boga doživljavaju, ljube i štiju na sakramentalan način, jer sve je njegov odsjaj i sve upućuje na njega.

Cjelokupna duhovnost bl. Marije Propetoga usmjeruje nas na nužnost sudjelovanja u sakramentalnom životu Crkve i to upravo u posebnim znakovima koje nazivamo sakramentima. Nije dostatno prisustvovati podjeli ili slavlju sakramenata nego je potrebno u njima sudjelovati uživiljeno i predano. Svi Kristovi učenici, a napose Poslanici Milosrđa i Kćeri Milosrđa, zagledani u svoje uzore, trebali bi sudjelovati u svim liturgijskim slavljinama i odlikovati se velikom zauzetošću u sakramentalnim liturgijskim slavljinama kao krštenici. Poslanike Milosrđa, kao i ostale vjernike, trebalo bi uključivati u liturgijske službe primjerene kršćanskim laicima.

Po vjerničkom nošenja križa ulazimo u svjetlo i nadu uskrsnuća, a ono je temelj i smisao kršćanstva. Neka nas u tom sve prati zagovor naše blaženice.

Pouka Majke Marije Propetoga na kapitolu

27. svibnja 1945.

O djelovanju Presvetoga Trojstva u našoj duši i o našoj suradnji u njegovim djelima

Po milosti Božjoj i svetom krštenju postali smo djeca Božja, hram Presvetoga Trojstva. Moramo zato častiti i hvaliti Presveto Trojstvo: Oca, Sina i Duha Svetoga, čuvajući se svakoga grijeha. Koliko smo više sjedinjeni s Bogom, toliko više on po svom Presvetom Trojstvu djeluje u nama i po Svetom Duhu svojem uspiruje ljubav prema Ocu i Sinu i spasenju duša.

Kćeri moje, neizmjeran je misterij Presvetoga Trojstva – toliko dubok i uzvišen da samo kad počnemo o njemu razmatrati, poniremo sve više i više u neizmjernu dubinu njegove beskrajsnosti, njegove mudrosti, ljubavi i svetosti. Bog je velik i neizmjeran u svom jedinstvu koje se slijeva u njegovo Presveto Trojstvo i po kojem hoće u svom milosrđu da pokaže i izlije najdragocjenije milosti na svoju djecu.

Bog je htio po svome Sinu da nam pokaže svoju beskrajsnu ljubav, da nas Sin Božji spasi i da nam dadne život, da nas pouči da ljubimo Oca, da se pokoravamo njegovoj volji, da se ne vezujemo za zemaljske stvari, već da težimo za vječnošću i da se žrtvujemo za njegovu ljubav. Htio nas je spasiti preko svoga Sina tako da on za nas prolije svoju krv, da uspostavi sedam sakramenata kao sedam izvora milosti, da nam ga da kao posrednika između sebe i nas, htio je da nas hrani njegovim tijelom i njegovom krvlju i da ostane s nama u Presvetom sakramentu da ga možemo osjetiti kad u svetoj pričesti dolazi k nama, da nas nahrani i okrijepi na ovom putu kojim idemo ususret Ocu.

Mi, jadni grješnici, ne možemo dati dostojnu hvalu i čast nebeskom Ocu. Zato nam je dao svoga Sina da ga preko njega slavimo i hvalimo. Kako smo sretni da imamo kod nebeskog Oca jednog takvog posrednika da možemo preko njega sve prikazivati Ocu i sve moliti od Oca.

Vidite mudrost Božju. Utjelovljenjem druge božanske osobe htio je svoju slavu i spasenje duša u Sinu, da vidimo njegovu ljepotu, veličinu i savršenost koja se odražuje i blista u Sinu, da ga već u vremenu po Sinu spoznamo, tako da rastanemo u želji i čežnji da ga vječno promatramo. Dao je drugu božansku osobu za zaručnika njemu posvećenih duša. Zato ga ljubimo i slavimo, kćeri moje, sve više i više po njegovu Sinu, našem božanskom zaručniku Isusu Kristu.

Kad razmišljamo kako nam Otac daje treću božansku osobu Presvetoga Trojstva to jest Duha Svetoga po kojem nam on izlijeva svoj duh i daje svoju ljubav i koji u nama viče »Abba, Oče«, gubimo se u njegovoj beskrajsnoj ljubavi, jer je Duh Sveti duh Očev, ljubav Očeva. Sve što je učinio Bog, učinio je po svojoj Mudrosti i Ljubavi, to jest po svom Sinu, utjelovljenoj riječi kojem se pripisuje mudrost, i po svom duhu

ljubavi, koja se pripisuje trećoj božanskoj osobi. Bog je ljubav koja se slijeva u sve tri osobe Presvetoga Trojstva. Kad promatramo djela Božja u svemiru, vidimo da je sve djelo mudrosti i ljubavi Očeve koja se izlijeva po njegovu Sinu i Duhu Svetome na svijet, u duše. Duh Sveti proizlazi od Oca i Sina, to je ljubav Oca i Sina koja se slijeva u naše duše kao duh ljubavi.

Nije veoma ponešto teško shvatiti ovaj misterij. Uistinu po našoj ljudskoj pameti mi ga možemo razumjeti, ali Bog daje milosti onima koji su ponizni i koji ljube da ga mogu shvatiti. Tko ljubi Oca, ljubi Isusa Krista, njegovu utjelovljenu riječ koju nam je dao iz ljubavi. Tko ljubi Oca i Sina, Isusa Krista, ljubi i Duha Svetoga koji proizlazi od Oca i Sina.

Duh Sveti nas potiče da ljubimo Oca i njegovu utjelovljenu riječ, a Otac i Sin sve oživotvoruju i posvećuju po Duhu Svetome.

Sve proizlazi od Oca, pa i mi, njegove kćeri, izašle smo iz njegova milosrdnog srca, stvorene za djela njegove ljubavi. Zato i nosimo ime koje označava našu misiju i dužnost, da vršimo djela milosrđa.

Kćeri Milosrđa, zašto je Bog htio ustanoviti ovu Družbu? Zato da surađujete s njim u djelima milosrđa, a sa Sinom i Duhom Svetim u djelima spasenja duša, sve dok se ne vratimo k njemu, da ga vječno hvalimo i uživamo.

A ako ne bi izvršile svoju misiju milosrđa, zaslužile bi kaznu za svoju nevjernost. Zapišite, kćeri moje, u svoje srce rečenicu koju on preko svoga Sina u evanđelju kaže o sudu: »Hodite, blagoslovljeni Oca moga i naslijedite kraljevstvo koje vam je pripravljeno...« i onu drugu: »Idite od mene, prokleti, u oganj vječni...«

Već znate da se Ocu pripisuje stvaranje, Sinu Otkupljenje, a Duhu Svetome posvećenje. Bog vam je, kćeri moje, objavio vašu misiju: da surađujete s Ocem milosrđa... Kao što dobri otac traži suradnju svoje djece u nekom djelu, tako se i naš nebeski Otac udostoji da traži suradnju svoje djece, ne zato što mu je od nas potreba, već zato što hoće da i mi ostvarujemo djela njegova milosrđa i da poslije s njim uživamo u njegovu kraljevstvu.

Treba da govorimo još o suradnji sa Sinom u djelima spasenja...

Ako se sve ne možemo posvetiti apostolatu i surađivati s našim Gospodinom Isusom Kristom u poučavanju za spasenje duša, ali sve možemo surađivati s njim u djelima milosrđa i biti spasiateljice mnogih bića njegujući bolesnike, odgajajući sirotu djecu, pomažući siromahe itd.

Kćeri moje, dajte se s Isusom na rad u djelima milosrđa, da spasite sve oko sebe i činite dobro na svakom koraku kud prolazite, po primjeru našega Gospodina! Sve moramo spasiti ne prezirući nikoga ni išta, jer sve na svoj poseban način daje slavu Bogu.

Moramo, kćeri moje mile, surađivati i s Duhom Svetim na posvećenju naše duše. Isus je život, ali smo ovaj život primili po Duhu Svetome. A o ovoj beskrajnoj milosti, to jest o našem učesću u njegovu djelu posvećenja, govorit ćemo u drugoj pouci.

Hvalimo i slavimo Presveto Trojstvo koje u nama djeluje na svoju slavu, za naše posvećenje i za spas i pomoć bližnjemu.

priredila s. M. Kristina Injić

Krunica s razmišljanjima bl. Marije Propetoga

Slavna otajstva

1. Koji je od mrtvih uskrsnuo

»Hvalu i slavu ti pjevam o tvom svetom uskrsnuću! Slava ti vječna, naša ljubavi, Pobjedniče smrti i pakla. Slava ti vječna u Ocu, hvala ti uvijek! Tebi čestitam, slavo vječna, radosti neba i zemlje, Spasitelju svijeta!«¹

2. Koji je na nebo uzašao

»Hvalu ti pjevaju anđeli i sveti, nebesa i zemlja, diveći se tvojoj ljepoti i ljubavi. Ti si zanos neba i zemlje, anđela i svetaca. Ti si ljubav rajska i slast blaženstva!«²

3. Koji je Duha Svetoga poslao

»Priđi, Duše Presveti, i pamet moju prosvijetli! Tebi se, Duše Sveti, utječem, tebi se pred-

jem da me vodiš i da mi pokažeš sve što sam pogriješila, zlo učinila, dobro propustila, da mi pokažeš što mi je učiniti i popraviti. Daj mi milost da upoznam istinu i način kako moram raditi, kako da se obratim i činim pokoru, da mi pokažeš što Gospodin moj i Bog moj hoće od mene da učinim.«³

4. Koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo

»Po Mariji idimo k Isusu. Blažena Djevice Marija je rekla za sebe: 'Ja sam ona koja sam u Presvetom Trojstvu.'«⁴

5. Koji je tebe, Djevice, na nebo okrunio

»Majko moja, Majko, tebi se utječem, tebi vapim. Zauzmi se za mene kod milosrđa Božjega. Majko, ti si ufanje i onih koji ufanja nemaju. O spasi me, Majko!«⁵

¹ Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi, Split, Verbum, 2004., 289.

² Vapaji duše. Duhovne vježbe, Split, Verbum, 2008., 67.

³ Isto, 105.

⁴ Kapitul, 12. lipnja 1960., Blagdan Presvetog Trojstva, Arhiv Družbe Kćeri Milosrđa.

⁵ Vapaji duše..., 105.

Otajstva svjetla

1. Koji je na rijeci Jordanu kršten bio

»Hvala ti, o Presveto Trojstvo, neizmjerni, sveti, presveti Bože, predobri Oče naš nebeski. Hvala ti po Sinu tvome preljubljenom na svim tvojim neizmjernim dobročinstvima za bijedni svijet i mene nedostojnu. Najviše i prvo ti zahvaljujem i hvalim te uvijek što si sebe tako neopisivo divnim učinio i u Sinu si nam svome ljepotu svoju pokazao – jer Isus je odsjev tvoj!«⁶

2. Koji nam se na svadbi u Kani objavio

»O veliki, o predobri Bože, Oče nebeski, o kako si sve premudro i divno učinio – i sve to za čovjeka da ga pak vječno učiniš sretnim i blaženim u sebi. I ovdje, na ovom svijetu, dao si mu i sve duhovne miline i blaženstva po ljubaznom svome Sinu Isusu.«⁷

3. Koji nam je kraljevstvo Božje navijestio i na obraćenje nas pozvao

»Gospodine, Sine Božji, Isuse Kriste, nauči me ljubiti i hvaliti Oca i tebe u njemu s Duhom Svetim. Ne dopusti da ga ikad više uvrijedim i daj mi tu milost da vršim volju Očevu i tvoju, jer za tebe, Isuse, živim!«⁸

4. Koji se na gori preobrazio i svoju nam slavu objavio

»Sve trpjeti radi Krista i ostati mu vjerne, njemu koji nam je u preobraženju pokazao svoje božanstvo, ljepotu i blaženstvo. Neka vas on napuni onom svetom nadom da ćete i vi biti preobražene u Kristu. One koje su se ovdje, u ovom svijetu, preobrazile u krepostima i u duhu Božjemu, bit će preobražene i na drugom svijetu. Mi se možemo preobraziti po svetoj pričesti – samo jednom dostojnom svetom pričesti.«⁹

5. Koji nam se u otajstvu euharistije darovao

»O sakramente ljubavi, o sakramente dobrote, ti učvrsti vez ljubavi kojom združuješ moje siromašno srce s Isusovim srcem. Tko će me od tebe rastaviti, o Bože moj i sve moje? Koga da tražim osim tebe, Bože moj? Samo u tebi nalazim mir i pokoj svoj! Tebi Isuse živim, tebi umirem! Tvoja sam uvijek!«¹⁰

⁶ Sve za Isusa..., 244.

⁷ Isto, 262.

⁸ Isto, 263.

⁹ Kapitul, 21. 2. 1937., Naša svrha posvećenje i vjernost Kristu, Arhiv DKM.

¹⁰ Sve za Isusa..., 214.

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica samostana DKM u Blatu

Zahvaljujemo Bogu za sve hodočasnike koji pohode blaženičino rodno Blato i njezino svetište i molimo trajni zagovor bl. Marije Propetoga za sve njihove potrebe.

4. ožujka 2017.

U svetištu je s. M. Juliana Beretić vodila cjelodnevnu duhovnu obnovu za djecu od 4. do 8. razreda u kojoj je sudjelovalo petnaestak djece. Navečer su sa sestrama molili molitvu časoslova i predmolili kronicu te sudjelovali u euharistijskom slavlju koje je, kao i svake subote, predslavio blatski župnik Željko Kovačević.

11. ožujka 2017.

Svetište je pohodila skupina od 38 hodočasnika iz Kalosa koji su u tom lječilištu bili na rehabilitaciji.

24.–25. ožujka 2017.

I ove se godine župa Svih svetih uključila u inicijativu »24 sata za Gospodina«. Program je započeo navečer u župnoj crkvi pobožnošću križnoga puta i euharistijskim slavljem koje je predslavio župnik Željko Kovačević,

S blaženicom u njezinu svetištu...

a nastavljen je jutarnjom misom u blaženičinu svetištu nakon koje je izložen Presveti oltarski sakrament na klanjanje do šest sati poslijepodne. Na klanjanju su se u jednosatnom razmaku izmjenjivale razne skupine, a među njima i ministranti sa svojim župnikom, sestre Kćeri Milosrđa, ovogodišnji krizmanici i predkrizmanici sa svojim vjeroučiteljima, župni dječji zbor Male Stope sa svojom voditeljicom s. M. Julijanom Beretić, molitvena skupina bl. Marije Propetoga koja svaki ponedjeljak ustrajno moli u svetištu, bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda sa svojom duhovnom asistenticom s. M. Janjom Jurman, zajednica Neokatekumenskoga puta, bratovštine Svih svetih i sv. Vičence pod zaštitom Srca Isusova. Euharistijsko je klanjanje završeno uz pjevanu večernju koju je predvodio mješoviti župni zbor Svih svetih pod ravnanjem s. Julijane te svetom misom koju je predslavio blatski župnik.

8. travnja 2017.

Uskrsna ispovijed u župi ove je godine upriličena u svetištu, a za ispomoć u podjeljivanju sakramenta došli su i svećenici iz okolnih župa, što je bilo jako potrebno jer je odaziv vjernika na ovaj sakrament bio neočekivano velik. Slavljenje sakramenta Božjega milosrđa u opraštanju grijeha zaokružen je misnim slavljem koje je predslavio naš župnik Željko Kovačević.

Uskrs, 16. travnja 2017.

Za svaku svetkovinu nakon misnoga slavlja u župnoj crkvi Svih svetih vjernici predvođeni župnikom dođu u procesiji u svetište i zajednički mole za potrebe župe, Crkve i na svoje osobne nakane. Iskažu pobožnost blaženici na njezinu grobu i kod relikvijara i okrijepljeni milošću vraćaju se svojim obiteljima. Tako je bilo i na našu najveću svetkovinu Uskrs.

17. travnja 2017.

Na uskrsni ponedjeljak svetište je pohodilo 70 hodočasnika iz župe sv. Nikole iz Poljanice Bistranske, a predvodio ih je njihov župnik Tomislav Kralj koji je s njima molio na blaženičinu grobu i slavio svetu misu. Osobito je bilo raspjevano dvadesetak mladih koje je oduševilo sve ono o čemu im je s. Janja govorila kao glavnim obilježjima blaženičina života i djelovanja u karizmi milosrđa. Opisala im je razna djelo-

vanja u toj karizmi kako je i danas žive Kćeri Milosrđa na više kontinenata. S hodočasnici s. Janja obišla Blato i pokazala im najznačajnija mjesta koja se vezuju uz život i djelovanje bl. Marije Propetoga, što im je bilo jako drago, jer je većina od njih tu bila prvi put. U župnoj crkvi Svih svetih hodočasnike je primio mjesni župnik Željko Kovačević i protumačio im vrijedne umjetnine kojima crkva obiluje.

5. svibnja 2017.

Svetište je pohodila skupina dominikanaca – šest njihovih novaka koje je predvodio o. Nikola Leopold Noso. Posebice su zajednički molili blaženičin zagovor za ustrajnost u zvanju i napredak na putu posvećenoga života te za nova duhovna zvanja u Crkvi i njihovoj družbi. Nisu izostale ni molitve na osobne nakane. O blaženici i njezinoj Družbi Kćeri Milosrđa hodočasnici rado govorila s. Janja.

8. svibnja 2017.

Ana Crnjac je u svetište dovela skupinu od 15 hodočasnika koji su na liječenju u Kalosu, a svoje su slobodno poslijepodne odlučili posvetiti pohodu blaženici u njezinu rodnom Blatu. S njima je za njihove nakane molila s. Janja i govorila im o blaženici i djelovanju sestara Kćeri Milosrđa, a provela ih je i kroz muzej uz svetište u kojemu su mogli razgledati razne izložke vezane uz blaženicu i Družbu Kćeri Milosrđa.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga

U svom zemaljskom hodu blaženica nika-da nije oklijevala u donošenju Očeva milosrđa najpotrebnijima i u svjedočenju Božje ljubavi i njegove blizine klonulim srcima. Žar svoje ljubavi prema Raspetome utiskivala je u duše svojih sestara Kćeri Milosrđa, a na djela milosrđa poticala je i same šticienike i oduševljavala ih za činjenje dobra.

Tako i mi, njezine sestre, nastojimo u poho-dima župama mnoge ohrabriti da i u današnjem vremenu žive svoje kršćanstvo svetački hrabro, velikodušno i radosno. Želimo potaknuti vjeru u Božju milosrdnu ljubav, da je znamo prima-ti i davati. Uvijek iznova u župama koje posje-ćujemo doživljavamo dobrohotnost i župnika

U hodu s bl. Marijom Propetoga

i vjernika koji blaženičinu poruku o milosrđu prihvaćaju otvorena srca i prepoznaju veličinu Božjega dara našem hrvatskom narodu u nje-zinoj osobi. Koji god mogu, svojim prilozima rado podržava-ju našu Zakladu »Bl. Marija Pet-ković« koja se posebice skrbi za siromašnije školarce.

Nakon žu-pe Pomoćnice kršćana u Ore-biću, u nedje-lju 5. ožujka 2017. posjetile smo i župu sv.

Mateja u Splitu. Budući da je to bila prva nedje-lja u mjesecu koja je posvećena molitvi za du-hovna zvanja, župnik Jure Vrdoljak je pozvao i sjemeništarce s njihovim ravnateljem Jurom Bjelišem i prijašnjim ravnateljem Jenkom Bulićem te duhovnikom Matom Brečićem, a došle

su i sestre milosrdnice sv. Vinke Paulskog. Uz svjedočanstva o duhovnom pozivu sjemeništara i sestara milosrdnica govorile smo i o pozivu bl. Marije Propetoga.

Župu sv. Jurja u Kaštel Sućurcu na poziv župnika don Ivana Delića posjetile smo 12. ožujka, a vjernici su nas dočekali otvorena srca, posebice doseljenici ratne izbjeglice iz Bosne i Hercegovine. Na poziv župnika Mihaela Jelavića 26. ožujka posjetile smo župu sv. Križa u Splitu u starom dijelu grada. U dogovoru sa župnikom Josipom Lebo

Svima zahvaljujem na gostoprimstvu, a svojim pratiteljima na zajedništvu hoda i svjedočnja: provincijalnoj predstojnici s. M. Emili Barbarić, s. M. Zdravki Srša, s. M. Milanki Juričević, s. M. Kristijani Čuk, s. M. Ziti Vuletić, kandidatice Lani Pecotić te Miru i Katarini Vuković iz Splita. Neka nas sve prati zagovor bl. Marije Propetoga da svednevice rastemo u milosrdnoj ljubavi.

o bl. Mariji Propetoga smo 30. travnja govorile u župi sv. Mihovila u Vignju i u Lovištu, na samom kraju poluotoka Pelješca u kapeli Srca Marijina. Župnik Frano Kuraja nas je 7. svibnja pozvao u župu i katedralu sv. Marka u Korčuli, a župu sv. Petra apostola u Kaštel Novom i crkvu sv. Leopolda Bogdana Mandića u Rudinama pohodile smo 14. svibnja na poziv župnika Darija Čorića.

Marko Stanić, župnik
župe Pomoćnice kršćana u Orebiću

Našu je župu Pomoćnice kršćana u Orebiću, 26. veljače 2017. pohodila s. M. Jasminka Gašparović, iz Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje iz Blata na Korčuli kao promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga, utemeljiteljice njihove družbe. Bila je to prigoda da taj dan posvetimo ovoj blaženici koja je karizmu milosrđa zaživjela još u svoj roditeljskoj kući u Blatu, a potom, vođena Božjim promislom i mudrim vodstvom svoga biskupa dr. Josipa Marčelića, 1920. godine utemeljila Družbu Kćeri Milosrđa. Domaće i svjetske okolnosti su bile takve da je čovječanstvo trpjelo pod posljedica Prvoga svjetskog rada (1914.-1918.) i da su bile velike potrebe za zbrinjavanjem siromašnih, bolesnih, a posebice zapuštene dje-

»Biti brat i sestra svima u potrebi« – dan bl. Marije Propetoga u Orebiću

ce koja su uvijek i svugdje najranjiviji članovi društva. O svemu tomu nam je živopisnom i uvjerljivom riječju govorila s. Jasminka u slavlju nedjeljne mise. Zajedno sa svojom susestrom nastavila se družiti s našim župljanima i nadalje svjedočiti o svetačkom životu bl. Marije Propetoga.

Župnik je u svojoj pozdravnoj riječi istaknuo dalekosežnost i dubinu narodne poslovice »Tude poštuj, a svojim se diči!«, prepoznajući njezin puni smisao u odavanju počasti osobama koje su živjele uz nas i s nama, a svojim su životom i djelovanje itekako zaslužile da ih se poštuje i da se njima dičimo. Jedna od takvih osoba je zacijelo i bl. Marija Propetoga. Nije ostala samo u okvirima svoga mjesta i svoje mjesne Crkve, nego se, oslonjena na Boga i njegovu providnost, odvažila i na slanje svo-

di, tako i mi moramo biti brat i sestra svima jednako, jer smo svi djeca jednoga Oca.»

Kao promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga s. Jasminka je zamolila vjernike da se u svojim potrebama utječu u zagovor naše blaženice, o čijoj pomoći već imaju brojna svjedočenja. Sve će to pridonijeti njezinu što skorijem proglašenju svetom, čemu se nadaju ne samo njezine duhovne kćeri nego i mnoštvo njezinih štovatelja koji redovito hodočaste u blaženičino svetište u Blatu, kao i oni koji sudjeluju u raznim oblicima slavljenja blaženičina blagdana i življenju karizme milosrđa u duhovnosti Družbe Kćeri Milosrđa.

Kao trajan spomen na ovaj dan posvećen bl. Mariji Propetoga u našoj župi ostaje i blaženičina slika, ulje na platnu, rad akademske slikarice Željke Bašlin, koji je za ovu prigodu bio postavljen uz oltar i svečano urešen.

Neka nas sve prati zagovor bl. Marije Propetoga da s pouzdanjem primamo Božje milosrđa i da ga velikodušno posređujemo svima koji su upućeni na našu skrb i pomoć.

jih sestara u udaljenije krajeve, najprije u Europi, a onda i na drugi kontinent. Odazvala se pozivu franjevac koji su pratili naše iseljenike u Južnu Ameriku i tamo 1936. godine poslala svoje prve sestre, a 1940. im se i sama pridružila u propisanome kanonskome pohodu kao vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa. Ratni ju je vihor spriječio da se vrati u domovinu, ali i to je Božja providnost ugradila u namisli da se središnja kuća njihove družbe podigne u Rimu i da Družba postane međunarodna.

Dojmile su nas se riječi s. Jasminke da je bl. Marija Propetoga životom dokazala ono što je poučavala i na što je nukala svoje duhovne kćeri i sve one za koje se skrbila u sirotištima, školama, obdaništima i staračkim domovima: »Po djelima milosrđa vidjet će se kolika je naša ljubav, poznat će se jesmo li od Boga i za Boga. Ne sastoji se milosrđe samo u tome da žalimo bijedne, nego da im stvarno djelom pomognemo. Žrtvovati se treba za svakog potrebnoga bez razlike. Kao što je Bog otac svih lju-

Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića Majci Mariji Propetoga (1921.-1923.)

Biskup dr. Josip Marčelić je bio duhovnik Marije Petković od njezine 15. godine, pa ju je u mnogim pismima upućivao i svjetovao, ali ih je ona nažalost spalila kad je bila kanila poći u zatvoreni samostan. Kad mu je izrazila tu želju da ide u zatvoreni samostan da u njemu oplakuje bijedu svijeta, savjetovao joj je da ne valja u mucu nemoćno plakati nego treba činiti ono što se može. Tako ju je potaknuo da ostane u svome rodnom Blatu i prihvati se rada za siromašne, posebice nezbrinutu djecu, iz čega je po biskupovu mudrom vodstvu i Božjem provi-

donosnom namislu 1920. nastala Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje.

Sačuvan je najveći dio pisama koja joj je pisao od 1918., od začetaka osnutka nove redovničke družbe, do svoje smrti 1928., a ovdje ih u ovom godištu našega glasila, u svakom broju po nekoliko godina, donosimo u prijepisu i ostavljajući izvorni govor toga doba, koji vjerujemo neće biti odveć teško odgonetnuti u manje poznatim izrazima, kao što su, primjerice, *divne* – djevojke, *sindik* – poslanik, upravitelj i slično.

Dubrovnik, 7. III. 1921.
Br. 42/21.

Časna Majko, drage sestre u Kristu!

Primih vaše! Hvala na čestitkama, još više na molitvama. Glede primanja (*novih kandidatica u Družbu*) tu ste slobodne, no svjetujte se s vašim ravnateljem prep. don Perom. Svakako promišljeno pred Bogom. Već vam je tu i na to pazite.

Glede Veleluke, ne znam ništa. Što se tiče jadnog don Ive Ostojića, poput sindika i tu svjetujte se s prečasnim ravnateljem, bez njega niti hoću, niti smijem, jer me on tu zastupa. Meni bi bilo drago, ali sve savjetom i znanjem gosp. ravnatelja.

Prilike su teške i još će trajati dok se svijet u Isukrstu ne uredi. Radite što možete. Molite se bez prestanka. Vašim izglednim pregaranjem budite dobar kvasac u Blatu. Danas je zavladao egoizam najgore vrste, a najjači lijek protivu je križ i samopregaranje. Molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 4. IV. 1921.
Br. 43/21.

Mile kćeri u Isukrstu – za društvo »Kćeri Marijine«
Hvala vam na vašim čestitkama, osobito na molitvama, no najviše me veseli vaše ponašanje, kada čujem da ste me-

đusobno ljubazne kao prave sestre, da ste poslušne svojim starijima, da sa svakim pošteno općite, kao prave divne. Ozbiljna su danas vremena. Današnja mladež treba da se drži u svom staležu pregornim radom, kršćanskim ponašanjem, tako da pripravi budućnost sebi i mjestu u kojem žive. Većina od vas bit će buduće majke Blata – na kojima će visjeti budućnost mjesta. Držite visoko svoje djevičansko ime – budite svojim ponašanjem svakome na izgled – svojim posluhom i radom budite veselje svojih roditelja. Svima moj pastirski blagoslov

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 11. VII. 1921.
Br. 47/21.

Č. s. starešica Marija Propetoga, Blato

I meni je puno žao da vam don Pero ne može zbog bolesti biti pri ruci u svemu. Ustrpite se i radite, osobito na moralnom polju, što možete i kako bolje znate na korist svojih domorodaca, na korist našega naroda. Danas osobito je to potrebno, uz današnje prilike, a tu se hoće samozataje i velikoga pregaranja.

Uz pozdrav, moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama!

+ Josip, biskup

Mile kćeri u Kristu, trećoretkinje Milosrđa
Primih vaše srdačne čestitke. Hvala vam! Veselo i srčano naprijed – sved naprijed i Svemogući ne zapašta svoje. Rad i molitva, molitva unutarnja i rad pametan i trezven. Ne strašite se poteškoća. Svako veliko djelo ima svoju trnovu krunu.

+ Josip, biskup

/Naden samo jedan dio pisma/

Kad polažete svoje zavjete ne smijete se bez posebne dozvole odreći onoga što vam po pravu ide od svoje kuće, al' srcem i duhom treba da se odrećete.

Svrha vam je, između prvih, naučiti odgajati siromašnu dječicu, koliko možete i pokriti njihovu golotinju i založiti ih gladne. S vremenom, to će doći po sebi i dvoriti stare, bolesne, siromašne, zaviti im rane, razveseliti tužne.

Starešica ima znati i najmanju stvar koja pripada, koja je kod koje, sve treba da vam bude zajedničko do iglice, do žice od krunice. Ne smije biti govora: ovo je moje, tvoje – sve neka bude vaše od kuće – tako ne imajući ništa, Božjim blagoslovom imat ćete sve što vam je potrebno.

Ona koja ima kućnu ekonomiju, neka bilježi sve do najmanjega – ništa neka ne ide u štetu. Isukrst je dao prikupiti mrvice i komadiće nakon što je nasitio puk od toliko hiljada. Tako današnje evanđelje.

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 6. II. 1922.
Br. 51/22.

Časne sestre, mile kćerke!

Primio sam vaše čestitke za Božić – lijepa vam hvala. Moje su vam da budete sved po duhu Isukrstovu i sv. Tome, zdrave i vesele, koliko se može u ovoj dolini suza.

Ako vam ne pišem češće, promislite na staru ruku koja piše teško i grubo, da vi pak ne gubite oči, dok dignete moja razbacana slova.

Kako vam rekoh i više puta pisah, bez vas neću da učinim ikakav korak glede pridruženja.

Treba da se dobro stavite u ruke Božje, s velikim pouzdanjem, te u svoje sile i u svoj rad. Nemojte malaksati duhom, ako vidite da vam dosta fali i glede duhovnoga vođe. Molimo se Bogu da ne dođe gore, jer svećenika je sve to manje. Oko sebe vidite kako slijepi svijet gleda samo na interese – što manje raditi, a što više svijet uživati. Mi

treba da svladamo svijet, kako ga je Isukrst svladao, a to je što više raditi, trpjeti i što manje na svijetu uživati. Sv. Franjo je dobio svijet svojim pokornim životom, sved veseo, osobito kad je imao više poteškoća. Treba dakle živjeti i uzdržati tjelesne sile, jer bez toga nema rada. Stoga vam ne preporučujem utoliko tjelesne pokore koje danas same dohode i nameću se. No više duševno da budete vesele u duši i kod raznih protivština. Blage u riječi, iako uvrježene, ustrpljive u svemu, a napose s djecom i mladeži s kojom dohodite u doticaj. Upokorite vaša čuvstva, jezik, oči, uši, to su prozori po kojima dohodi i dobro, a još više zlo. Govori Sveto pismo – Oko moje nemoj ništa ugrabiti i upropastiti dušu.

Uz današnju skupoću nije se lako raširiti, al' budete li na svom mjestu, Bog će dati prigodu i za to.

Molite koju učiteljicu da uputi koju mladu u Frebelijan-skom vrtu, u igrankama za djecu. Budite sved zabavljene, al' maknite se i nemojte dugo sjediti pri šivanju, osobito mlade. Koja može u vrtu, to će vam biti zdravo. Preporučam Majci starešici da pazi na zdravlje svake.

Koliko bih želio bar koju uru s vama, da vam živom riječi izrazim svoje želje, svoje preporuke i stoga nastojte što možete. U molitvi i radu Bog pomaže onima koji se njemu utječu. Molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 30. IX. 1922.
Br. 53/22.

Časna starješica sestara Milosrđa, Blato

Danas primih vaše pismo od 28. prošlog mjeseca. *In cruce salus* – Spas u križu. Vi nastojte da budete prave redovnice i ne strašite se nikoga. Čuo sam u Splitu pučku izreku: »Grad stiman, više bataljan!« Isto, redovnice na svom mjestu bit će više stimane, ako vas više bataljaju i progone. Glede prošnje u Slavoniju ne sudim shodnim da vam dopustim – ako biste tamo imali koga mogli biste poručiti – a da i što skupite, treba tamo prodati, kako prenijeti? Gdje držati? Izjela bi trava konja.

David je imao svoga velikog neprijatelja koji mu je svega govorio i vrijeđao ga. Sluge kralja Davida su ga htjele smaknuti ili ga istjerati iz grada. David im je naredio da ga puste na miru i neka ga slobodno proklinju.

Žao mi je da imate dvije bolesne i još siroticu – siromašnih i bolesnih svukud, sved ćete ih imati, reče naš mili Spasitelj.

Drago mi je da ste primile dvije druge. Nastojte urediti

vrt – ja mislim da će biti – pa zelje i malo zauljeno – to je hrana kod naših u Preku. Znam da su tamo prilike izvanredne. Nažalost, puk se dao zvesti – zanijskao je davati po pravu i vlasnicima i Crkvi. Nema tu Božjega blagoslova. Želio bih da se u tom varam, ali jadnom siromahu bit će još i gore. Ušli su u kolo koje će mnoge i mnoge dovesti do propasti. Vi se ni u šta nemate priti. Sa svima jednako, a najviše se brinite za siromaha i nevoljna, a upitane budite oprezne da i vas pravedne ne zavedu u kolo koje se ne zna kako će svršiti.

Danas sam se vratio iz doma i tamo ostavio puk, moje seljane, u velikoj potrebi. Crna se zima piše, no ne treba zdvajati – radimo što možemo. Bog će pomoći naš rad, naše svete iskrene namjere.

Svim časnim sestrama moj pastirski blagoslov! Molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 21. XI. 1922.
Br. 54/22.

Časna starješice sestara Kćeri Milosrđa, Blato

Primio sam vaše zadnje. Učinite kako bolje znadete uz savjet svoga gosp. ravnatelja Plebana.

Danas primih od preuzvišenog nuncija dar Svetoga Oca. Uklapam vam njegov list uz povratak. Novce sam privremeno stavio u Jadranskoj banci na vaše ime. Velik je trošak poslati ih tamo.

Promislite dobro i savjetom don Pera u što biste to najbolje upotrijebili. Biste li mogli kupiti onu kuću na južnoj strani o kojoj ste mi govorili? Ako fabricerija nađe drugdje, biste li mogli urediti konobu? Kupiti kuću gdje sad neke spavaju i urediti kako treba? Dobro promislite.

Za novac najbolje kad dođete amo.

Pošaljite mi zahvalu Svetom Ocu koju ću ja uputiti preuzvišenom nunciju. Sad je amo velika zima. Molite za me! Svima pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

Presvijetli biskup dr. Josip Marčelić *Dekretom* proglasi imenovanje generalne glavarice kako slijedi:

Blato, 16. lipnja 1923.

Časnoj s. Mariji Propetoga Petković, starješici Kćeri Milosrđa Trećega reda sv. Franje u Blatu.

Budući da ste na 16. lipnja po želji svojih sestara drugarica tajnim glasovanjem i to jednoglasno izabrana starješicom

Zavoda sv. Vicence u mjestu, to Vas ovim u tom svojstvu imenujem i potvrđujem kao takvu za tri godine i pod sveti posluš naredžujem da se primite te časti.

Ako se izbor ne bi mogao obaviti nakon tri godine, ostat ćete unaprijed u upravi do novog biranja.

+ Josip Marčelić, biskup s. r.

Dubrovnik, 30. X. 1923.
Br. 71/23.

Č. Majka starješica!

Jučer bila kod mene č. s. Gabrijela od koje sam rado čuo o časnim sestrama u Subotici. Treba raditi, no strogo se držati položenih zavjeta. Preporučite im da budu oprezne i duševno vrše zavjet svetog siromaštva. Neka s ravnateljem budu iskrene i točne u računima, ako one što prištede neka prigodno mu to reknu.

S. Grabijela će vam govoriti o časnim sestrama Sigurata koje bi se željele s vama združiti. To bih i ja želio, imale biste kuću i ovdje, ali treba dobro promisliti. Govorite s don Perom. Naprijed veselo. Prekosutra dolazi sveto evanđelje: »Blaženi koji trpe progonstvo radi pravde.« U tom 8. blaženstvu sakupljene su sve kreposti.

Vidio sam one dvije kandidatice. Gledajte ih lijepo uputiti. Neka se izuče u radnji. Ako jedna zna plesti klobuke to bi bilo dobro da se uvede za djevojčice Blata da imaju zarade. Kad naučite Kćeri Marijine na radnju, tu je i molitva – moliti i radi. Slobodno vam primiti i druge, ali pazite imaju li zvanja i zdravlje. Ako nisu zdrave, nisu za samostan – za zatvor – grehota da se izgube.

Kada dođem na Korčulu 7. donijet ću vam novac – ako ne nađem prije koju stalnu osobu.

Žao mi je da u Subotici nisu primili moj list što sam ga pisao za odgovor njihova. Pisat ću im čim prije.

Pozdravite sve časne sestre. Neka pamte što sam im rekao kad sam u prošlom junu bio kod vas. Tvrdo se nadam da ćete mi biti na radost, a Blatu na duhovnu i materijalnu korist. Samo treba znati veselo nositi svoj križ, čuvati svoja osjetila, osobito jezik i uši, govoriti malo, a raditi što više možeš.

Glede Smokvice, u svemu se svjetujte s don Perom.

Uz pozdrav i pastirski blagoslov. Molite se za me.

+ Josip, biskup

Promislite za duhovne vježbe – za ovu godinu je kasno, ali za dogodine.

Dubrovnik, 25. XI. 1923.
Br. 73/23.

Č. Majka starješica!

Drage kćerke,

primio sam list od časnih sestara iz Subotice. Pisao sam im dva puta, ne znam jesu li primile. Prekjučer sam im poslao preko ap. administratora da im on uruči. Preporučio sam ih njemu.

Promišljam na tamošnju starešicu koja nije baš jaka na plućima, da joj subotička zima ne bi naudila.

Kanonik bit će vam već izručio moje pozdrave. Rado bih bio došao da obučem onu dvojicu, ali moj blaženi kašalj, vrijeme nestalno – napose pak da ne mučim našega dobrog kanonika komu bih bio na leđima i na odgovornosti, to me priječilo.

Bit će vam rekao glede one što je bila na Badiji. Kako mi rekoše, same godine su bile po srijedi. Po mome sudu je slobodna, dobra i zdrava. Eto ja želim da je primite, kušate, ali vam ne nalažem. Sved veselo u Gospodinu – u ljubavi i ustrpljenju.

Drugi put dulje.

Primite uz srdačan pozdrav, moj pastirski blagoslov. Molite za me.

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 1. XII. 1923.
Br. 75/23.

Č. Majka starješica!

Drago mi je da ste podmirili sve učinjene radnje. Gustijerna je svakako potrebna za toliko čeljadi, pranje i drugo. Ako vam što preostane, osobito ove zime, potrošite za sirotice. Ne znam biste li mogle za Badnji dan učiniti nekoliko vestica – odjeća – za tu svrhu, za vanjske siromašice, uz malu predstavu na kojoj biste mogle prikupiti za tu svrhu.

Neka Blačani vide da ne činite i ne živite samo za se, nego da dijelite dobra što možete. Dakako oni gledaju samo materijalno dobro. Vi nastojte uzdignuti sirotu, ne samo materijalno, baciti mu komad kruha, nego još i moralno, pružiti mu prijateljsku ruku s ljubaznom riječi koja ih diže k Bogu.

Nisam došao i sreća da nisam – svagdašnji objedi, obilni i fini, nisu najbolje djelovali na moj želudac. Strašila me

udaljenost, od don Pera do Matice, do vas – a doći samo da stanujem u sobi i drugima smetam, jer biskup je teži nego drugi ljudi – bolje je bilo poći doma i uhvatiti se svoje postelje.

Ako dođem, možda kad se vratim iz Splita, poslije prve korizmene nedjelje, došao bih k vama, ako biste imali sobu za me.

Preporučam vam Kćeri Marijine i Društvo matera – za nje bih došao više nego za vas. Vi treba da se i same pomazete.

Pazite glede s. Serafine, podnaša li oni zrak u Subotici? Što je glede Smokvice?

Moj pozdrav don Peru i vam svima, uz pastirski blagoslov.

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 3. XII. 1923.
Br. 77/23.

Č. Majko starešica! Mile časne sestre!

Danas primih vaše pismo koje me je razveselilo kad sam čitao da ste zdrave i vesele, sve pune duha Isusova, poslušne, požrtvovne, pripravne da nosite i veći križ nego sada imate.

Najviše vam stavljam na srce poslušnost uz iskrenost prema č. Majci.

Hvala, milome Bogu, sad imate i kuću, dosta uređenu. To je vanjsko uređenje. Treba da vaše srce bude uređeno. To je kuća – dom Božji, ali najprvo i glavno da svaka od vas bude živi Božji hram. Neka vam kuća, vaši unutarnji poslovi budu sve. Što se među vama događa, to treba da među vama i oстане, daleko od vanjskih prilika i neprilika. Što manje u doticaju s vanjskima. Što manje znate, bolje ćete razumjeti i biti u sebi sakupljene.

Nove, koje su pridošle, neka imaju dobar izgled u starijima, a starije treba da prednjače u svemu.

Među vama ne smiju biti posebna prijateljstva. Sve ste jednake kćerke, zaručnice Isusove. Vaše srce neka bude samo Isusovo, a među vama neka vlada prava, iskrena, sestrinska ljubav.

Svima moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

s. M. Patricija Jurić,
ravnateljica Dječjeg vrtića »Marija Petković«

»Piti s izvora«

Susret odgojiteljica Dječjeg vrtića »Marija Petković« u Rimu

Osmi susret stručnoga usavršavanja odgojiteljica Dječjeg vrtića »Marija Petković« održan je od 27. travnja do 2. svibnja 2017. u središnjoj kući Družbe Kćeri Milosrđa u Rimu. Sudjelovale su odgojiteljice iz Čakovca, Pule, Splita i Zagreba, a predvodila ga je ravnateljica s. M. Patricija Jurić. Tema susreta je bila »Piti s izvora« čime se izrazila svrha susreta, a to je da odgajateljice bolje upoznaju duh i karizmu Družbe Kćeri Milosrđa u rimskom okruženju. Odgajateljice su se promišljanjem i molitvom pokušale uživjeti u karizmu milosrđa koju je bl. Marija Propetoga posljednjih godina svoga života živjela u Rimu, u središnjoj družbinoj kući gdje je umrla 9. srpnja 1966. i najprije bila pokopana na mjesnom groblju Campo Verano, a potom prenesena u kućnu kapelicu sv. Franje. Nakon uznapredovaloga postupka za proglašenje blaženom i svetom njezini su posmrtni ostaci 1998. godine preneseni u Kuću maticu u njezinu rodnom Blatu da bi se njezino štovanje moglo što više proširiti u njezinoj domovini.

Petodnevni duhovni program bio je izuzetno bogat, a posebice prožet blaženičinim porukama i uklopljen u kulturni program s razgledavanjem baštine starodrevnoga Rima i upoznavanjem s njegovom burnom poviješću.

Vrlo je dojmljiv bio susret sa sestrama i djelatnicama na Družbinu posjedu u mjestu Fonte Nuova, nedaleko od Rima, koji je priskrbila još Majka Marija Propetoga nakon svoga dolaska iz

Južne Amerike u Rim 1952. godine. Sestre na tom imanju odgojno djeluju već više od 50 godina i to u radu s djecom vrtićke i osnovnoškolske dobi od 1. do 5. razreda. Odgajateljice su u jednodnevnom druženju sa sestrama upoznale njihov način rada i dobile mnoge ideje za vlastiti rad, razmijenile iskustva i obogatile se novim poznanstvima što ih je uvelike ohrabrilo za zajednički odgajateljski hod u duhu karizme bl. Marije Propetoga.

Posjet grobovima apostolskih prvaka sve je motivirao za ustrajnost u služenju malenima, a posjet antičkom dijelu Rima podsjetio je na prolaznost ovozemaljske moći i slave. Sve ih je to učvrstilo u spoznaji da su jedino dobrota i ljubav za Boga i bližnjega neprolazne. Sudionice su bile pune dojmova o viđenome i doživljenome, a nešto su od toga i zapisale.

Ovime mi se napokon ispunila dugogodišnja želja za posjetom Vječnomu gradu – Rimu. Zahvalna sam prije svega Bogu, a onda i svi-

ma koji su mi omogućili ovo prekrasno iskustvo koje ću dugo, dugo prebirati u svome srcu. Posebice su mi bile poticajne jutarnje meditacije u kojima sam dobivala nadahnuća ne samo za upravo započeti dan nego i za ono na što me Bog jasno poziva u mom životu.

Lucija Gavran, Zagreb

Svaki dodir s djelom i životom bl. Marije Propetoga i njezinom družbom uvijek je u meni budio radost i neizmjereno me obogaćivao. Posebice sam zahvalna na tomu što sam mogla posjetiti dječji vrtić, školu i starački dom u blizini Rima gdje sestre tako zorno žive karizmu milosrđa naše blaženice. Ovime je znatno obogaćen i moj budući rad s djecom. U susretu s njima iskusila sam nevjerojatnu bliskost, dobrotu, ljubav i toplinu, pa i mir i tišinu u kojoj se nekako neobjašnjivo osjećala prisutnost majke, Majke Marije Propetoga. U blaženičinoj spomen-sobi u središnjoj kući u Rimu, u kojoj je ona pod zadnje živjela i umrla, u njezinim izloženim predmetima, uz tihu škripu parketa, doživjela sam strahopoštovanje prema njoj i njezinoj dubokoj vjeri u Boga kojem se bila posve izručila u najdubljem povjerenju. Sve je to u meni budilo veliko poštovanje i udivljenje. Posebni su bili trenuci zajedničke duhovne obnove odgojiteljica koje su svjedočile doživljaj da se naša blažena Majka poimence brine za svaku od nas, da nas poučava i upućuje nas u radu s djecom i potiče nas na dublja promišljanja o smislu našega odgajateljskoga poziva i vjernič-

koga življenja. Zahvaljujem Isusu na neizmjerljivoj ljubavi koju sam doživjela i u daru ovoga pohoda Rimu i susreta u njemu i molim ga da bude uz sve nas odgajateljice u našem odgovornom poslu i radu s malenima. Vjerujem da nas u tom prati zagovor naše blaženice.

Liljana Cenčić, Pula

U druženju sa sestrama Družbe Kćeri Milosrđa mogla sam vidjeti živu karizmu njihove družbe, ljubav i milosrđe za bližnje, u radosti i jednostavnosti, u radu s vrtićkom i školskom djecom, u brizi za starije i nemoćne u mjestu Fonte Nuova.

Nemoguće je opisati sve ljepote, bogatstvo, raskoš i otmjenost Rima, ali ipak kao ponajljepše ostaje u sjećanju iskustvo molitve, meditacije, euharistije, Božje riječi i blaženičinih zapisa. Sestre svako jutro slave euharistiju u kućnoj kapelici, a mi smo im se smjele pridružiti. Prvo jutro zajedničkoga druženja provele smo u spomen-sobi bl. Marije Propetoga uz njezinu poruku »Ljubav je moja razapeta«. Razmišljajući nad tekstom u tišini i molitvi srca, na tom za mene svetom mjestu, suze su same potekle. Biti u sobi s blaženicom, u miru i spokoju ispunjenu Božjim duhom kojim soba odiše, doživjela sam kao neizmjereno blaženstvo i osobni dar Ljubljenoga. Blaženica me dovela u tu sobu i ona se raduje sa mnom zajedništvu toga darovanog trenutka. Ona jamačno jako dobro ra-

zumije moju nemoć, žudnju duše da se odmori u svome Stvoritelju, vječno traženje i lutanje...

U subotu ujutro smo imali euharistijsko klanjanje u sestarskoj kapelici, uz meditaciju evanđeoskoga teksta (Iv 6) i blaženičinu molitvu euharistijskom Isusu te osobne molitve. Ponedjeljak navečer u središtu meditacije je bila tema: »Marija, Majka Božja i naša majka u spisima Majke utemeljiteljice«. Svaka sudionica susreta je dobila osobnu, pisanu poruku. Nakon čitanja poruka i našega odgovora na njih bile smo jednodušne u misli da ništa nije slučajno već da Duh Sveti sve vodi. Svakodnevno nam je bila na raspolaganju mogućnost odlaska u sobu bl. Marije Propetoga i molitva pred njezinim moćima.

Što reći na kraju? Bl. Marijo Propetoga tako je lijepo biti s tobom! Hvala za ovo zajedništvo, hvala za sestre Kćeri Milosrđa i za to što su nas iskrena i otvorena srca primile u svoj rimski dom. Hvala im za dirljivo gostoprimstvo koje su nam nesebično iskazale. Hvala za sve milosti koje sam primila na ovom hodočašću, a bilo ih je mnogo, posebice trenuci osobne molitve i razgovora, euharistijska slavlja, zajedničko druženje, razgledavanje Rima i okolice, putovanje...

Blaženice naša, lijepo nam je biti s tobom... Ti želiš da idemo u svijet. Dala si nam primjer kako ljubiti Raspetoga Krista u svakodnevnom životu i radu. Molimo te, budi naša zagovornica i pomoćnica na našem vjerničkom putu, da ispunimo svoje osobno poslanje i da se posve predamo u volju Božju.

Senka Mrše, Split

Doživljam da sestre Kćeri Milosrđa zrače Božjim duhom i da, vođene karizmom bl. Marije Propetoga, oko sebe šire ugodno ozračje. Sve rade velikodušno i srcem prepunim ljubavi, čime su nam vrijedan uzor i primjer. One su nam trajan poticaj za suočavanje sa svakodnevnim životnim problemima u dubokom povjerenju u Boga i njegovu providnost. Zahvaljujem Bogu na tome da ih imamo u svojoj sredini i da su nam podrška u našem odgajateljskom radu.

Tanja Dokleja, Čakovec

Ne očekivati ništa, a dobiti tako puno! I to od svake sestre Kćeri Milosrđa u rimskim zajednicama, iako su neke od njih već u zrelijim godinama. Rade u staračkom domu, školi, vrtiću, brinu se za bolesne i pomažu im, kao i za one koji se nađu na putu u Rim, a opet sve s osmijehom, u dobroti i razumijevanju.

Obogatila sam se velikim životnim iskustvom: duhovno, turistički, prijateljski i osobno jer sam bolje upoznala i shvatila samu sebe. Dobila sam svoju poruku od naše blaženice, o kojoj ću još dugo, dugo razmišljati i pokušati shvatiti kako je u tom trenutku mislila upravo na mene! Ponekad mislim da nisam dostojna njezinih misli, žrtve, vjere, poruka, ali čvrsto vjerujem da će me dovesti do svrhe moga življenja ili mi barem pokazati pravi put.

Sretna i zahvalna, uz puno Božjega blagoslova, sjećat ću se Rima i našega odgajateljskoga susreta u njemu, uz, dakako, neizmjernu zahvalu s. Patriciji, s. Mirjam, s. Salvadori i svima koji su nam darovali svoje vrijeme i pažnju.

Bojana Babić Pecirep, Pula

Nevenka Došen,
članica Poslanika Milosrđa iz Zagreba, Trešnjevka

U provincijalnom središtu Družbe Kćeri Milosrđa u Zagrebu održana je 4. ožujka 2017. korizmena duhovna obnova Poslanika Milosrđa iz Zagreba i Novske. Sudjelovalo je tridesetak Poslanika Milosrđa sa svojim voditeljicama s. M. Jelenom Krilić i s. M. Jasnom Crnković, u pratnji Damira Ocvirka, župnika župe sv. Josipa i duhovnika Poslanika s Trešnjevke. Duhovnu je obnovu vodila provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić koja je održala predavanje o blagoslovu sakramenta na životnome putu. Molitvu klanjanja i uvod u sakrament svete ispovijedi održao je p. Marijan Zubak, Misionar Krvi Kristove i zajedno s Damirom Ocvirkom bio na raspolaganju za ispovijed. Poslanici su u molitvi klanjanja predali svoj život Gospodinu i izmirili se s njim. Vrhunac duhovne obnove je bila sveta misa i sjedinjenje s Gospodinom u svetoj pričesti.

Poslanici Milosrđa rado sudjeluju u duhovnim obnovama i svjedoče o svojim iskustvi-

ma. Jadranka Grgić je prvi put sudjelovala u ovakvom susretu i posebice joj je dojmljiv bio otvoren i iskren razgovor Poslanika o svim životnim situacijama u kojima se nalaze oni i njihove obitelji. Osjetila je da smo svi velika, ali vrlo bliska kršćanska obitelj. Poslanici Milosrđa su okrenuti drugima i njihovim potrebama. Dubravka Zavrtnik u duhovnoj obnovi nalazi uporište za svoje poslanje: »U radosti zajedništva Gospodin je s ljubavlju obnovio moje srce i pokazao mi da nas je izabrao da budemo sol zemlje u vrijeme depresije i beznađa suvremenog čovjeka. Osvijestio mi je važnost sakramentalnoga života kojim se uprisutnjuje u meni da bih širila radosnu vijest i svjedočila Božju ljubav i vjernost. Blaženica je moja zagovornica i njezin zagovor osnažuje moja leđa za nošenje križa.«

Svi su sudionici susreta osjećali snagu Duha Svetoga koji nas spaja u jedno i veže velikom ljubavi. Hvala Isusu i blaženici! Opet nas sve pozovite k sebi na novu duhovnu obnovu.

s. M. Zrinka Vuković, juniorka DKM,
katehistica u župi sv. Mirka u Šestinama, Zagreb

Osvanula je Cvjetna nedjelja – Cvjetnica. U mislima nam je slavni Kristov ulazak u Jeruzalem s nekom zlom slutnjom, jer Gospodin će uskoro biti izdan i razapet. Patit će i umrijeti ostavljen od mnogih, ali ipak ne i od svijeta. Davno je na prigovor: »Tvrđ je ovo govor. Tko ga može slušati?«, svojim učenicima rekao: »Da i vi ne mislite otići?« Na križu se pokazalo koliko je stvaran Kristov govor i njegovo predanje: »Kruh koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta.« Svoj život dao je da mi živimo. I nas tako poziva na nasljedovanje – da i mi svoj život živimo darivajući sebe drugima.

Čuli smo Kristov vapaj u gladnima i žednima, čuli smo njegov glas u siromašnima, kako viče: »Žedan sam!«. Da, Krist i danas hoda gladan i žedan, gol i bolestan, utamničen. Hoda pored nas kao neutešen ili možda nepoučen, hoda kao onaj koji treba savjet, kao onaj koji je željan naše blizine. Čuli smo

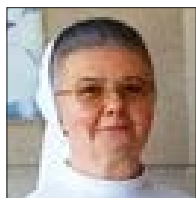
Zajedno za druge – u simbolu maslinove grančice

taj Kristov glas u našim okruženjima. Ali što jedan čovjek ne može sam, može više njih uz dobru volju. Tako djeluje naša Zaklada »Bl. Marija Petković« vodeći se geslom: »Što učinite jednom od ovih najmanjih, meni učiniste.« Stigle su u Zagreb grančice maslina i ružmarina. Naši dobri Blaćani, Velolućani i požrtvovni Zemunićani spakirali su ih u kutije i poslali za Zagreb. Njihovom dobrom voljom Poslanci Milosrđa i Biseri Očeva milosrđa u Novskoj, u Zagrebu na Trešnjevci i u Šestinama mogli su ponuditi ljudima znak Cvjetne nedjelje i pritom prikupiti dragovoljne priloge za korisnike Zaklade »Bl. Marija Petković«. Božji se narod rado i velikodušno odazvao ponudi maslinovih grančica. Hvala od srca! Veliko hvala i našim dobrim ljudima što su nam poslali masline!

Neka nas sve prati Božji blagoslov i zagovor bl. Marije Propetoga!

s. M. Helena Bakula,
katehista u župi Uznesenja
Blažene Djevice Marije u Stablini

Svake se subote djeca župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Stablini kod Ploča okupljaju na zajedničke susrete Biseri Očeva milosrđa koje vodi s. M. Helena Bakula kako bi slavili Boga pjesmom, međusobno se družili ali i upoznawali život i djelo bl. Marije Propetoga. Njih desetak vrijednih, pobožnih i veselih duša razveseljavaju župu svojim aktivnostima.

Ove korizme dali su sve od sebe kako bi obradovali župljane rukotvorinama za Uskrs. Izrađivali su krunice, proljetne grančice, bojali jaja i spremali ih u košarice u obliku zečića. U takvim poslovima dobro dođe koja odrasla ruka. Mame naših Biseri su uvijek raspoložive za pomoć, a ove se godine posebice istaknula Vil-

Uskrsna akcija Biseri Očeva milosrđa iz Stabline

ma Grgurinović. Svake godine, pa tako i ove, u akcijama Biseri sudjeluju s. M. Miranda Maglica koja je plela košarice i s. M. Danka Pejić koja je izrađivala piliće. Svi su oni marljivo radili da obraduju korisnike Zaklade »Bl. Marija Petković« kojim su darovali sav utržak od prodanih rukotvorina. Zaklada pomaže učenike i studente čije obitelji nemaju dovoljno sredstava za školovanje i temeljne životne potrebe.

Obradovati druge znači širiti radost i ljubav u ovom svijetu. A radost i ljubav su Božje osobine. Biseri Očeva milosrđa iz Stabline to znaju i nastoje poput bl. Marije Propetoga širiti svjetom Božju ljubav. Neka nas u tom i nadalje prati zagovor naše blaženice da se nikad ne umorimo činiti dobro bližnjima u potrebi.

In memoriam

**s. M. Vitomira Blažene Djevice Marije
Cvijeta Piljić**

3. travnja 1936. – 29. svibnja 2017.

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica Hrvatske provincije
Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa

Kao što je tiho živjela tako nas je tiho i nenadano napustila 29. svibnja 2017. u bolnici Se-stara Milosrdnica u Zagrebu. Njezino srce, koje je ljubilo Boga i izgaralo za druge, prestalo je kucati u netom započetoj 82. godini. Punih 55 godina gorio je taj život na slavu Božju i spasenje duša u Družbi Kćeri Milosrđa.

Cvijeta Piljić rođena je 3. travnja 1936. godine u Gornjoj Dragunji, općina Tuzla u Bosni i Hercegovini, od kršćanskih roditelja Ante i Petre rođene Šibonjić, u obitelji u kojoj se rodilo duhovno zvanje odnjegovano do odvažnoga odziva: »Evo me, Gospodine, zvao si me!« Ušla je u Družbu Kćeri Milosrđa 28. svibnja 1962. u zajednicu Presvetoga Trojstva u Zagrebu, gdje je provela prve dane redovničke formacije. Novicijat je započela 12. rujna 1963. u Kući matici u Blatu i poslije dvije godine položila svoje privremene, a 1970. godine doživotne redovničke zavjete u župnoj crkvi Svih svetih u Blatu.

Sav životni hod naše drage s. Vitomire može se svesti na sažetak molbe koju je pred ulazak u novicijat, u mladenačkom zanosu, upravela vrhovnoj predstojnici:

»Obećajem i tvrdo odlučujem da ću u ovoj od Gospodina blagoslovljenoj Družbi što više nastojati da budem sasvim odana dragom Bogu kroz sve dane svoga redovničkog života. Povrh svega toga da budem redovnica po Srcu Božjem i Marijinu. Nastojat ću da u sreći i zadovoljstvu vršim sve ono što Družba bude od mene zahtijevala. Da budem svojim poglavarima poslušna kao dijete svojim roditeljima. Uzdam se u dragog Boga i Vašu cijenjenu dobrotu.«

Svoju osobnu karizmu vjerno je utkala u družbinu karizmu i radila kao kuharica i njegovateljica starijih i nemoćnih osoba u našim zajednicama u Cavtatu, Dubrovniku, Hengersbergu, Ninu, Pupnatu, Rimu, Smokvici i zagrebačkim Šestinama. Snagu za svoj požrtvovni rad nalazila je u dnevnoj osobnoj i zajedničkoj molitvi, euharistijskom klanjanju i žrtvi svete mise koju nije propuštala ni u teškim danima svoje bolesti.

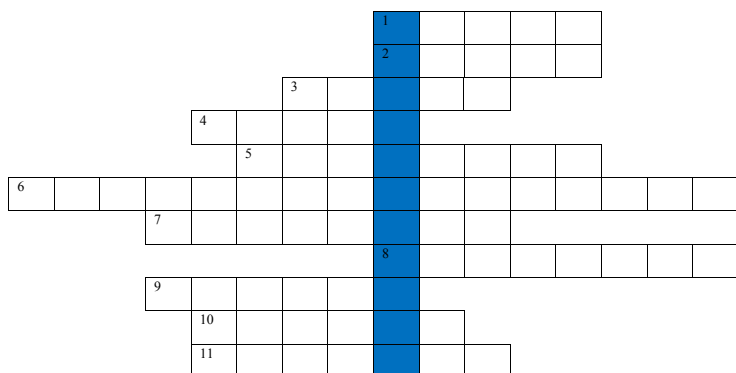
Nakon operacije srca i ulaska u mirovinu doista nije mirovala već je svednevice pomagala u kuhinji, što je nastavila i nakon proslave 50. obljetnice svojih zavjeta 2015. godine.

Velika joj je i jedina željela bila da hodočasti u Svetu Zemlju i to je ostvarila 1986. godine, zahvalna Bogu za iskazanu milost, kao i svojim predstojnicama i dobročiniteljima na daru.

Sve mi, sestre Kćeri Milosrđa, pamtit ćemo je kao tihi, pobožnu i požrtvovnu redovnicu. Posebnu je ljubav njegovala prema Majci Božjoj u pobožnosti moljenja krunice koju je prikazivala za svoju rodbinu i redovničku obitelj te na nakane Svetog Oca.

Draga naša s. Vitomira, zahvaljujemo dobrom Bogu za dar tvoga života, za sve ono što si ugradila u našu družbu i sve ono čime si je obogatila. Hvala za tvoje postojanje, molitve i djelovanje, što je postalo trajni dar Družbi Kćeri Milosrđa i Provinciji Krista Kralja, kao svima onima koje si nosila u svom srcu i iskazivala im milosrđe Boga oca, po primjeru svoje utemeljiteljice bl. Marije Propetoga. Bog Otac, koji te je pozvao na život i obdario te redovničkim zvanjem, neka te primi u svoje očinsko naručje i obdari te trajnim mirom u vječnoj domovini svoga kraljevstva. Počivala u miru Božjem.

U duhu liturgijske godine!

1. Učenik koji je prvi ušao u Isusov prazan grob.
2. Selo, 60 stadija od Jeruzalema, u koje su učenici išli nakon Isusove smrti.
3. ... darova Duha Svetoga.
4. Četvrti dar Duha Svetoga.
5. Prvi primili Duha Svetoga u dvorani Posljednje večere.
6. 1 Kor 13
7. Duh Sveti prema Iv 14, 26
8. Dj 1, 26 »I kocka pade...«
9. i 10. U odlomku Dj 2, 1-5 oblik silaska Duha Svetoga.
11. Pozdrav uskrsloga Krista.

Rješenje: Blagdan Duha Svetoga –

RJEŠENJA iz prošlog br.

1.

2. TEMELJ MIRA JE LJUBAV

(Kapitul, 17. svibnja 1931.)

3. Koliko poznáš bl. Mariju Propetoga?

Točni odgovori: 1b, 2c, 3c, 4b, 5a, 6a, 7c, 8a, 9c, 10b.

Molitva bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatra svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanijima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Markot

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale
europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunsa protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srcu koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni smo
toga da nitko od njih ne bi smio biti uskraćen u
školovanju koje im otvara vrata za osamostaljenje
i pomaganje mlađoj braći i sestrama, kao i u
uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu
im nadu ne smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župama i njihovim župnicima koji su
nas pozvali da svjedočimo o bl. Mariji Propetoga:
don Ivanu Deliću, župa sv. Jurja, Kaštel Sućurac
don Mihaelu Jelaviću, župa sv. Križa, Split
don Josipu Lebo, župa sv. Mihovila, Viganj
don Franu Kuraja, župa sv. Marka, Korčula
don Dariju Čoriću, župa sv. Petra apostola, Kaštel Novi
don Franu Miljenku Markiću, župa sv. Marije Magda-
lene, Putniković
don Vladi Markiću, župa sv. Roka, Lumbarda

**Rado se odazivamo na pozive da pohodimo župe
i vjernicima govorimo o bl. Mariji Propetoga i
njezinoj karizmi milosrđa.**

**Kćeri predrage,
vi se morate vježbati u djelima milosrđa
kojima se posvećuje naša družba
i zato se sada vježbajte jedna s drugom
i u tome pružajte uzajamnu pomoć koliko možete,
vršeći ono što vam naređuje sveta poslušnost.
Vježbajte se također u odgoju djece u našem vrtiću (...)
Ove će djevojčice jednoga dana kada ponarastu biti majke obitelji,
potrebno ih je dakle odgojiti da budu jake duhom i tijelom.
Sestre Kćeri Milosrđa moraju imati duh ljubavi, milosrđa, požrtvornosti.
Moramo biti vesele i zahvalne za milost koju nam je dao dobri Bog,
da služimo njega u malenima, nesretnima bolesnicima i siromasima.
Ako zaista ljubimo Boga
i nadahnute smo duhom ljubavi za djela milosrđa,
počet ćemo s ljubavlju prema njima,
jer ljubav uvijek potiče i goni da tražimo i ljubimo ono što želimo.**

bl. Marija Propetoga